בס"ד

מאמר דניאל

גליון מס' 331

להורדת העלון כנסו לאתר וחפשו "מאמר דניאל"
http://ladaat.info/gilyonot.aspx

ניתן גם להוריד את העלון באתר בקישור הבא:
https://toratyosef.co.il/alonim/ מאמר-דניאל

העלון טעון גניזה, אין לקרוא בזמן התפילה!

פרשות "שלח לך"

זמני השבת

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים"	כניסת שבת	יציאת שבת	ר"ת
ירושלים	19:10	20:22	21:18
ת"א	19:28	20:20	21:15
חיפה	19:31	20:23	21:19
באר שבע	19:28	20:19	21:15

שבת שלום ומבורך!

בתחילת הפרשה, ה' אומר למשה "שלח לך אנשים ויתרו את ארץ..." והינה רש"י הקדוש בפירושו על התורה שואל, מדוע נסמכה פרשת המרגלים לפרשת מרים? "לפי שלקתה על עסקי דיבה שדיברה באחיה ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר".

מספרים בגמרא על רבי ביבי בר אביי, שהיה חבר של מלאך המוות, יום אחד ראה רב ביבי בר אביי שמלאך המוות שולח שליח ואומר לשליח "לך תביא לי אישה בשם מרים שהעבודה שלה זה לגדל שיער. מה עשה השליח של מלאך המוות? טעה ובמקום להביא אישה שמגדלת שיער הביא אישה שמגדלת ילדים. השליח הבין שעשה טעות, ואמר "טעיתי, אלך ואחזיר לה את נשמתה" אמר לו מלאך המוות "לא, תשאיר אותה פה וזהו". אמר רב ביבי בר אביי למלאך המוות "מסכנה האישה הזאת מה היא אשמה? לקחתם לה את החיים בטעות." אמר לו מלאך המוות לרב ביבי בר אביי : "יש פסוק בתורה יש נספה בלא משפט" יש אדם שמת לפני הזמן שלו. שאל אותו רב ביבי בר אביי "ומה תעשה אז עם החיים שנשארו להה?" אמר לו מלאך המוות "נותנים את החיים האלה לתלמיד חכם צעיר שעוסק בתורה ועושה מצוות מוסיפים לו את השנים האלה, או לאחד שמעביר על מידותיו והוא צנוע" ואם נסתכל בפרשת השבוע על המרגלים, המרגלים דברו דברי גנאי על הארץ. גזר עליהם הקדוש ברוך הוא למות. מה יעשו עם החיים שלהם? את החיים שלהם נתן ה' לכלב בן יפונה ויהושע בן נון. וההוכחה מהפסוקים "ויהושע וכלב חיו מן האנשים" החיים שלהם היו מאותם מרגלים שדיברו רע על הארץ. וכיצד יהושע בן נון וכלב בן יפונה ניצלו ולא השתתפו בעצת המרגלים? אז רואים בפסוקים שמשה רבנו התפלל על יהושע בן נון ובירך אותו "יה יושיעך מעצת מרגלים". ואפשר לשאול שאלה, מי בירך את כלב בן יפונה? אז על פי פירוש רש"י, "ויעלו בנגב(ויעלו לשון רבים) ואז כתוב מיד, "ויבא עד חברון" יבוא – לשון יחיד. היה זה כלב בן יפונה. שהלך לחברון להשתטח אצל האבות הקדושים, שלא ילך אחרי עצת חבריו שינצל אף הוא מעצת מרגלים. ומאיפה הגיע כוחו של יהושע בן נון? מהאות י' שהוסיף משה להושע בן נון. אות י' שקיבל משרה אימנו. שהיתה ניקראת שרי ואז שינו לה את השם לשרה. ואור החיים הקדוש אומר, י' גימטריה 10 כנגד 10 מרגלים שדיברו לשון הרע. ועל כן זכו כלב ויהושע להינצל מעצת המרגלים.

רבי יוסף חיים, הבן איש חי הקדוש, מפרש שחטא המרגלים קשור גם ליוסף הצדיק ולשבטים הקדושים שהרי שעלו למצרים אמר להם "מרגלים אתם" והבן איש חי מביא מדרשים ארוכים בעניין זה, וחלק מדבריו: בגמרא יש חילוק, רבי ישמעאל אומר 12 מרגלים היו, כל שבט היה לו מרגל אחד. רבי עקיבא אומר 24 מרגלים הלכו לרגל את ארץ ישראל. ומאיפה רבי עקיבא מביא ראיה לדבריו? אז הגמרא אומרת "איש למטה איש למטה" כל איש זה 1, נאמר פעמיים איש, לכן שני אנשים מכל שבט. סך הכל 12 כפול 2 זה 24 מרגלים. אך עדיין לא ברור לנו, הרי בפרשה אומרים לנו, במפורש שהלכו רק 12 מרגלים !! איך יכול להיות בכל זאת שרבי עקיבא אומר 24 מרגלים? והינה מסבירים הארי הקדוש והבן איש חי שהשבטים הקדושים ירדו לארץ מצרים לחפש את יוסף הצדיק ולהביא אוכל לאביהם, שפגש אותם יוסף, אמר להם "מרגלים אתם" הוא מכניס להם בנשמה כוח לעתיד לבוא שבעוד כמה שנים עתידים הם להיכנס לארץ לבדוק אם הארץ טובה. שהנשמה של השבטים תיכנס בתוך המרגלים. ועל פי זה אפשר לפרש את דברי רבי עקיבא. 12 מרגלים שנשלחו, ועוד אותם שבטים שאמר להם יוסף הצדיק מרגלים אתם ביחד זה 24, וזה מה שהתכוון רבי עקיבא בגמרא.

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

אורלי בת סעידה
נוריה בת נעימה
קוקב בת אביגיל
אינס בת מרים
חדווה בת מסעודה
ציפורה בת רבקה
ז'נין בת מזל
שרה בת זילפה
שרה בת חנינה
אליס עישה בת סימי
חנה בת זוהרה

גרשון בן רחמה
אהרון בן חזלה
חי בן ירדנה
חנניה בן אסתר
יהושע בן תמו
יוחנן בן בסקי
נתנאל בן אורלי
ישראל בן נרה
יעקב בן סעידה
אליהו בן רחל
שמעון בן עיישה

יצחק בן רחל
דוד בן נטע
עמרם יחיא בן עיישה
יעקב בן מרים

"הדיבור הוא חבל המושך את האדם אל משמעותן של המילים. דבר על המקומות שאליהם אתה רוצה להגיע. (רבי נחמן מברסלב)

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
כב' סיון	כג' סיון	כד' סיון	כה' סיון	כו' סיון	כז' סיון	כח' סיון
פטירת הצדיק: ר' דוד חייט	פטירת הצדיק: ר' יעקב פולק	פטירת הצדיקים: ר' אליעזר משה מאג'ר ר' מסעוד הכהן	פטירת הצדיקים: רבי חנינא סגן הכהנים ר' ישמעאל כהן גדול רבן שמעון בן גמליאל	פטירת הצדיק: ר' יהונתן בן עוזיאל	פטירת הצדיקים: ר' חנינא בן תרדיון ר' מאיר איזנשטאט	פטירת הצדיק: ר' אברהם חיים אדאדי

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

על מאמר חז"ל (אבות ד, א) "איזהו חכם, הלומד מכל אדם" – אומר מרן אור שבעת הימים – מורנו ר' ישראל הבעל שם טוב הקדוש (כתר שם טוב ח"א אות קטז) שהוא כמשל המסתכל בראי: כמו שאדם מסתכל בראי ורואה מה לא כהוגן בגופו או בלבושו ומסדר זאת, כך ממש המסתכל בזולת ורואה בו חסרונות, אין אלו כי אם חסרונות של עצמו, כי הזולת הוא כמו ראי ומשמיים הראו לו חסרונות אלו בזולת כדי ללמדו מה עליו לתקן בעצמו. ומצינו לרב הקדוש ר' אפרים מסדילקוב זיע"א, נכד הבעל שם טוב הקדוש, בספרו "דגל מחנה אפרים" (פרשת שלח) שהמשיל על כך משל משעשע וגם נוקב, לאדם אחד שהיתה לו אישה אשר מחמת ריבוי התכשיטים והקישוטים שהיו לה, היה נדמה לה שאין יפה כמותה בכל העולם, וזחה דעתה עליה והיתה מתגאה על כולם. בעלה סבל מכך עד מאוד ולכן הלך ליטול עצה על כך מחכם גדול, וכך יעץ לו החכם: "תתלה ראי גדול בחדר השינה של אשתך סמוך למיטתה כדי שתיכף שתתעורר משנתה עוד לפני שתספיק להתקשט , תראה את עצמה בראי ואז תתוודע לה האמת המרה שהיא לא כל כך יפה כפי שהיא חושבת אלא להפך מכוערת היא עד מאוד.." עשה הבעל כעצת החכם ותלה מיד ליד מיטתה של אשתו ראי גדול, ויהי בבוקר כשקמה האישה משנתה וראתה את עצמה בראי הגדול, נבהלה עד מאוד כי חשבה שהיא רואה מפלצת בחדרה, ולכן החלה לצעוק בבהלה גדולה אך מיד בא בעלה והרגיעה, והסביר לה שהאישה שהיא רואה בראי היא בכלל לא מפלצת אלא היא עצמה וכך הוא המראה האמיתי שלה ללא כל תכשיטיה וקישוטיה. ואז הבינה האישה שאין על מה להתגאות על כולם והנמשל הוא מובן...

בצור ירום

ומה שמצינו שדוד נכשל עם בת שבע, מבואר בגמרא (סנהדרין ק"ז עמ' א) שאמר דוד המלך לפני הקב"ה "ריבונו של עולם מפני מה אומרים "אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב" ואין אומרים "אלקי דוד?" אמר לו הקב"ה "אותם ניסיתי והם עמדו בניסיונות, אבל אותך לא ניסיתי.." ביקש דוד המלך מה' שינסה אותו גם, שנאמר "בחנני ה' ונסני צרפה כליותי ולבי" (תהילים כו), ניסה אותו ה', הוא ראה אישה רוחצת על הגג ושלח לקרוא לה. ולמעשה זאת היתה אשתו. היא היתה ראויה לו מששת ימי בראשית. אמר דוד המלך מה שנכשלתי בזה כדי שלא יהיה צער להקב"ה, שלא יאמרו שהעבד ניצח את רבו, כמו שנאמר "לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך" (תהילים נא) , אתה אמרת שאני לא אוכל לעמוד בניסיון, ואם הייתי עומד בניסיון היתה בעיה בזה, לכן אמרתי עדיף שאכשל כדי שהקב"ה ייצא צודק". אומרת הגמרא (עבודה זרה ד' עמ' ב') שלא היה ראוי דוד לאותו מעשה של בת שבע, ולא היו ראויין ישראל לאותו מעשה של העגל, שנאמר "מי יתן והיה לבבם זה הם ליראה אותי כל הימים". (דברים ה') אומר הקב"ה הלוואי שהייתי זוכה שהעם הזה ימשיך איתי כמו הזמן של מתן תורה שנעקר יצרם." ואם כן מניין בא היצר הרע של העגל? אלא שאם חטאו ציבור אומרים להם לכו אצל ציבור ואם חטא יחיד אומרים לו כלך אצל יחיד. לכן דוד המלך עשה מעין תרגיל כאילו הוא נכשל כדי שיאמרו שהוא לא עמד בניסיון "למען תצדק בדברך" כדי שה' ייצא צודק, "תזכה בשפטך" כשיהיה משפט לא יאמרו שדוד ניצח את ה' אלא שה' ניצח. בגלל הענווה הזאת של דוד, ה' קרא לו ואמר לו "אתה תהיה הרגל הרביעית במרכבה שלי ואתה תקבל מלכות למטה עד הנצח." (בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 174-173).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

המשמש בקודש ר' יחיא שלום שטרית סיפר כי רבינו נהג להתכסות בחודשי הקיץ בשתי שמיכות עבות ואילו בחורף היה מכסה רגליו בשמיכה דקה, כששאל אותו ר' יחיא לפשר הדבר מדוע בחורף שקר הוא עם שמיכה דקה ואילו בקיץ שחם הוא עם 2 שמיכות עבות? ענה לו בבא סאלי כי הוא רוצה להתעורר מיד כדי לומר תיקון חצות בזמן, ולכן בחורף היה מעדיף להתכסות עם שמיכה דקה לסבול מקור אבל לפחות להצליח לקום בזמן (שידוע שכאשר בחורף מתכסים עם שמיכה חמה ונעימה לפעמים קשה לקום מהמיטה) וכך גם בקיץ סידנא בבא סאלי העדיף להתכסות בשמיכות עבות למרות שיהיה חם ובלבד שלא יהיה קשה לו לקום לעבודת ה'. וכך הצדיקים היו עושים לעצמם גדרות ודברים על מנת להזדרז לעבודת ה'. ולעיתים היה הבבא סאלי כלל לא ישן במיטה אלא היה מניח כרית על השולחן ועליה היה מניח את ראשו וידיו. ונרדם מעט... וממשיך בעבודת הקודש..
ובשבוע הבא נגלה מה גרם לבבא סאלי להתעורר משנתו בבהלה...

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

פעם שאל איש צדיק אחד את רבי נתן מברסלב מה לעשות עם העסק, מכיוון שהוא רוצה להתקרב לה' יתברך מסופק אם צריך לסגור את חנותו ולהפסיק לעבוד, שעל ידי כך יהיה לו הרבה יותר זמן לעסוק בתורה ותפילה, ויחיה מקיבוץ נדבות או להמשיך כהרגלו ולעבוד בחנות והלך לשאול את דעתו של רבי נתן מברסלב. ענה לו רבי נתן , עתה בוער בליבך לעבודת ה' ולכן אוחז אתה במדריגה זו , אך מה תעשה אחר כך כשתיפול לייאוש ועצבות כדרך העולם, וקשיי הפרנסה, וטרדות העולם, כדרך העולם שתמיד יש נפילות, אז גם תהיי בייאוש וגם יהיה לך קושי הפרנסה, וכך תוכל להתרסק.. ולכן עצתי שתמשיך עם העסק בחנות ותעשה לך זמנים ללמוד בספרים לפני שתלך לחנות וגם כשתהיה בחנות עצמה בזמן שלא יהיו קונים ובין לבין תלמד בספרים דף ועוד דף וכך תעמול על התורה ותתפלל לה' שיזכה אותך להתמיד בלימוד התורה ושלא תצטרך כלל לעבוד מרוב פרנסה, וכך עשה האיש ולבסוף הצליח שלא היה צריך לעבוד כלל וכלל... בזכות ששמש לרבי נתן. (שיח שרפי קודש א' תרלו).

גם אתם יכולים להיות שותפים בזיכוי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגוריכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים בזיכוי הרבים.

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

בתחילת דרכו, כשעוד היה צדיק נסתר, נהג רבי ישראל הבעל שם טוב הקדוש לעבור מכפר לכפר, לכנס את יהודי המקום , לחזקם באמונה ולעוררם לאהבת ישראל ולתפילה בכוונה. באחד הפעמים, הגיע הבעל שם טוב הקדוש לעיר ברוד, אסף קבוצת יהודים וחיזקם באמונה תמימה ובדביקות בבורא. בזמן שהיה שם, צדו עיניו דמות יהודי הנראה כ- סבל הנושא את משאו הכבד. הבעל שם טוב הקדוש, ראה בנוסף שמעל ראשו של היהודי, האיר עמוד אור זך ובהיר. "ודאי זהו אחד מהצדיקים הנסתרים" הרהר בינו לבין עצמו בעוד שהוא עומד בתפילה לה' יתברך, שיגלה לו מן השמיים, את מהותו ואישיותו של היהודי הנסתר ובזכות מה האור המאיר מעל לראשו.

עקב הבעל שם טוב אחר היהודי שלושה ימים בהם הספיק לראות כי יהודי זה עוסק מחצית מהיום במשא כבד וסבלות ובחצי השני כרועה צאן המגדל עזים. פנה הבעל שם טוב אל אותו יהודי וביקש לקנות ממנו חלב עזים. עיניו של הירשל אורו ושמחו למשמע הבקשה המוזרה של האורח.. "בשמחה ובטוב לבב, יבוא כבודו בצל קורתי וירווה צימאונו בחלב עיזים ללא כל תשלום ותמורה".

וכך פנו השניים אל עבר בקתתו העלובה של הירשל אשר ניצבה בקצה העיירה. כאשר התקרבו הבעל שם טוב הקדוש והירשל לפתח הבית, קידמו את פניהם ארבעת העיזים המחכות לשובו של אדונם. הירשל ניגש אליהם, ליטפם וחייך אליהם את חיוכו הקבוע והאדיב.. אחר כך חלב מהעז כוס חלב טרי, סינן את החלב והגישו במאור פנים לאורחו. לאחר מכן ישבו סביב השולחן והחל הירשל לספר ולשתף את הבעל שם טוב על אודותיו..

וכך הוא סיפר:

"לפני כעשר שנים נפטרה רעייתי ז"ל ע"ה, היא הייתה אישה צנועה, צדיקה ובעלת חסד גדול. המצווה העיקרית שבה דבקה היא מצוות ביקור חולים. לאחר פטירתה באה אליי בחלומי וסיפרה לי מהי עוצמתה של עשיית חסד עם הזולת, ומה השכר העצום והזכות לעשות חסד עם כל יהודי. היא סיפרה שכאשר היא עלתה לעולם האמת חיכו לה כל הנשמות אשר עזרה להם בחייה, והם הגיעו להמליץ טוב בעדה על שעזרה להם והטו את הכף לזכותה. כל טובה שעושים ליהודי נחשבת מאוד בשמיים. לכן, המליצה לי בחום כי מאחר ואני יהודי תמים ופשוט ואיני יודע ללמוד תורה מהספר, אעסוק במעשי צדקה וחסד, והזהירה אותי כי אעשה מעשיי בסתר מבלי שידע עליהם איש.ואכן, שמעתי לעצתה ובכסף שהרווחתי במקצוע הסבלות קניתי ארבעה עזים ואני מאכילם באוכל משובח כדי שיניבו חלב טוב ובריא. את העזים אני חולב ואת חלבן תורם לעניים, לחולים, לילדים וליולדות. ובזכות החלב הזה שאני תורם לנזקקים ולחולים הם מצליחים לשרוד ולהתקיים. ואיש לא יודע על מעשי הצדקה והחסד שלי מלבד בורא עולם.

ואם תשאל מה הביאני לספר לך ולגלות בפניך את סיפורי, אומר לך כי בלילה האחרון באה אלי רעייתי ע"ה. בחלומי אמרה לי כי למחר אפגוש יהודי אשר יבקש כוס חלב עז, אזמין אותו לביתי ואספר לו על מעשי, כי על ידו תבוא לי ברכת טוב". סיים הירשל את סיפורו אשר ריתק עד מאוד את רבי ישראל הבעל שם טוב הקדוש.

כעת הבין הבעל שם טוב הקדוש מה פשרו של האור הגדול הנמשך על יהודי זה, מעשי הצדקה והחסד הם שעמדו לו ומלווים אותו בכל צעד בחייו. מאותו יום ואילך צירפו הבעל שם טוב הקדוש אל חבורת הצדיקים הנסתרים ולימדו את דרך התורה הקדושה תוך ענווה והצנעת המצוות. כך עלה והתעלה בתורה ובעבודת ה' שלב אחר שלב, אך גם אז לא הפסיק ממעשיי החסד עד יומו האחרון.

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

וכן אמרו במדרש (מדרש רבה פרשה י אות ה) "ותמהר האישה וכו'." מלמד שכל מעשיהם של צדיקים במהירות, אשר לא יתנו הפסק זמן לא אל התחלת המצווה ולא אל השלמתה. ותראה שהאדם אשר תלהט נפשו בעבודת הבורא וודאי שלא יתעצל בעשיית מצוות, אלא תהיה תנועתו כתנועת האש המהירה, כי לא ינוח ולא ישקוט עד אם כילה הדבר להשלימו.

ואומנם התבונן עוד שכמו שהזריזות היא תולדת ההתלהטות הפנימית כן מן הזריזות יוולד ההתלהטות, כלומר כי מי שמרגיש עצמו במעשה המצווה כמו שהוא ממהר תנועתו החיצונית כן הינה הוא גורם שתבער בו תנועתו הפנימית כמו כן והחשק והחפץ יגבר ויתגבר בו וילך... אך אם יתנהג בכבידות ובחוסר חשק בתנועת אבריו כך גם תנועת רוחו תשקע ותכבה וזה דבר שהניסיון יעידהו.

ואומנם כבר ידעת שהנרצה יותר בעבודת הבורא יתברך שמו, הוא חפץ הלב ותשוקת הנשמה, והוא מה שדוד המלך ע"ה מתהלל בחלקו הטוב ואומר, "כאייל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלקים". (תהילים מב,ב). "צמאה נפשי לאלקים" וכו', "נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'.." "צמאה לך נפשי כמה לך בשרי..." ואולם האדם אשר אין החמדה הזאת לוהטת בו כראוי עצה טובה היא לו שיזדרז ברצונו כדי שימשך מזה שיתוולד בו החמדה בטבע כי התנועה החיצונה מעוררת הפנימית, ובוודאי שיותר מסורה בידו היא החיצונה מהפנימית. אך אם ישתמש ממה שבידו יקנה גם מה שאינו בידו בהמשך כי תיוולד בו שמחה פנימית והחפץ והחמדה מכוח מה שהוא מתלהט בתנועתו וברצונו. והוא מה שהיה הנביא אומר : ונדעה נרדפה לדעת את ה'" (הושע ו,ג), וכתוב "אחרי ה' ילכו כאריה ישאג". (שם,יא,י) עכ"ל... (מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 80-79).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

כשהאדם לא רואה את גודל הטובות שה' עשה ועושה עימו מיום היוולדו ובכל עת ורגע, אז ממילא ברגע שמשהו קצת לא הולך לו ולא מסתדר או שיש לו איזה ניסיון הוא מתעצבן ומתלונן ונופל לעצבות ולייאוש ובוכה, כאילו שיש לו רק צרות בחיים ואין לו שום דבר טוב להודות עליו. כי אדם שרואה את הטובות שה' עושה עימו ומכיר טובה לבורא, על כל הדברים היפים שבחייו, אזי שלא הולך לו משהו, הוא לא מתלונן ולא מעלה על דעתו להיות עצוב כלל, מרוב הכרת הטוב לה'. הוא לא צריך כלל לבקש מה' כי הוא יודע שה' ברחמיו דואג לו, וגם שהוא מבקש הוא מבקש ברחמים ובהכנעה לה' מתנת חינם. וכך צריך כל אדם לדעת שה' ברחמיו המרובים דואג לו ואוהב אותו ועושה הכל רק לטובתו.. ובמקום לבכות צריכים להסתכל על הישועות והניסים שרואים בכל רגע ורגע..

(מתוך שעריו בתודה, עמ' 34).

לחלוקת העלון לכל רחבי הארץ פנו למס' 0523458725

מרן פאר הדור- הרב עובדיה יוסף זצ"ל

- יש נוהגים לקרוא בכל ערב שבת שיר השירים בנעימה. ומנהג חסידי בית אל לקרותו בין מנחה לערבית אחר קבלת השבת. ויש נוהגים לקרותו קודם המנחה. אך אם יש חשש שעל ידי קריאת שיר השירים יעבור זמן מנחה יש לדחות קריאת שיר השירים לאחר קבלת שבת. והנוהגים לומר שיר השירים לאחר המנחה, וקבלת שבת לאחריה, הנכון להנהיגם להפוך הסדר, ומיד לאחר המנחה יאמרו קבלת שבת, ורק לאחר מכן יאמרו שיר השירים. ואם רב בית הכנסת דורש לפני הקהל בליל שבת, ויש טורח ציבור גם בדרשת הרב וגם בקריאת שיר השירים, יש להעדיף את דרשת הרב, על פני קריאת שיר השירים ובפרט שלא בכל המקומות נהגו לומר שיר השירים. יש לעשות הכל בלי מחלוקת ובלי מריבה. (ילקוט יוסף , שבת, כרך א' מהדורת תשע"א עמ' תסד).
- מנהג קהילות רבות בירושלים שאומרים בפיוט לכה דודי, רק את הבתים "שמור וזכור, לקראת שבת, מקדש מלך, התעוררי, בואי בשלום". (ומדלגים כמה בתים שסימנם "הלוי" – התנערי, לא תבושי, והיו למשסה, ימין ושמאל), ואם נהגו באותו בית הכנסת לומר גם בתים אלו אין לעשות מזה מחלוקת והנח להם במנהגם. (ילקוט יוסף שבת כרך א' חלק שני, מהדורת תשע"א עמ' תנח).
- סדר קבלת שבת , מנהג חסידים ואנשי מעשה לומר שלוש פעמים בואי כלה, וכך יעשה, בפעם הראשונה שוחה קצת לימינו ובפעם השניה שוחה קצת לשמאלו ובפעם השלישית שוחה קצת לפניו. ובעת קבלת שבת כשאומר בואי כלה, מקבל תוספת הנפש של נפש רוח ונשמה, ואחר כך כשעונה ברוך ה' המבורך לעולם ועד, מקבל תוספת הרוח של נרן, וכשאומר בסוף ברכות קריאת שמע "ופרוס עלינו ועל ירושלים עירך סכת שלום", מקבל תוספת הנשמה של נרן.

(ילקוט יוסף שבת כרך א' חלק שני, מהדורת תשע"א עמ' תנז).

רבנו יוסף חיים- הבן איש חי זצ"ל

שעת צהריים חמה, הרחוב היה שומם באותה שעה, שני סוחרי עתיקות שעשו את דרכם ברחוב היו מוותרים על כך בחפץ לב, אולם בביתה של משפחה שהתגוררה במרחק מה התקיימה באותה שעה מכירת חפצים ישנים במחיר מציאה ממש. לפתע הם שמעו צעקה לעברם "מניין! תוכלו להשלים לנו מניין??" הם ניסו להסביר שהם ממהרים אך האיש התעקש, "אנו רוצים לקרוא קדיש.." "מצווה הבאה לידך אל תחמיצנה" הרהר אחד מהם וכעבור דקה הם מצאו עצמו יושב בבית הכנסת. אולם החבר השני, שחמד את הכסף המשיך בדרכו אל מקום המכירה.. התפילה הסתיימה והסוחר שהשלים מניין מיהר להספיק את המכירה.. אך בהגיעו למקום המכירה, רבה היתה אכזבתו, חברו השני הקדימו ורכש את מרבית החפצים בעלי הערך. מלבד כמה סמרטוטים בלויים לא נותר כלום. אקנה את הסמרטוטים האלה, הרהר הסוחר, והמשיך לדרכו עצוב ומאוכזב.. כאשר הגיע לבית, הוא פרס את הסרמטוטים ולפתע הוא גילה יהלום – מרגלית יקרה מונחת לה בין הסמרטוטים.. הוא רץ אל חנות התכשיטים הקרובה לברר את מחיר היהלום. "חמישים זהובים לכל היותר.." הוא לקח 50 זהובים והודה ליהלומן. כאשר הגיע לבית, הוא סיפר לאשתו את אשר אירע, והיא החמיצה פנים ושאלה "מדוע מיהרת למכור את היהלום תמורת 50 זהובים? אולי היה שווה יותר??!" הרהר הסוחר והחליט ללכת לבן איש חי הקדוש לשאול עצה מפיו. שמע הבן איש חי את הדברים, והשיב: חזל אמרו ששכר אמן – עשרה זהובים, והיום זכית להשלים מניין ולענות ל 5 אמנים בלבד ולכן זכית ב 50 זהובים. הצטער הסוחר שלא השלים להם וזכה לעוד מניינים כך היה זוכה בעוד זהובים...

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

כל אדם מישראל נמצא במקום אשר ייעד לו ה'. ושם עליו לעבוד את ה' ולמלא את תפקידו כראוי. לכל יהודי יש את המיוחדות שלו. בזמנו של החפץ חיים היה רופא יירא שמיים שהמתמסר לחולים בלב ובנפש, הציל נפשות רבות. הוא היה אהוב על החפץ חיים, אותו רופא היה בר אוריין וקבע עיתים לתורה כל יום במשך שלוש שעות. יום אחד, הציעו לו לבקר בישיבות ליטא, לראות כיצד הבחורים שם יושבים ללמוד 15-16 שעות , ויוצאים משם גאוני עולם בקיאים בכל התורה. נסע הרופא לליטא ואכן התפעל לראות את התלמידים עוסקים בתורה ימים ולילות. חלשה דעתו של הרופא ואמר בליבו "חשבתי שאני תלמיד חכם, אך מה אני שווה ביחס אליהם? להם יש ידע מקיף ולמדנות ושקידה בתורה והיכן אני??" התעורר בו רצון גדול לזכות ולהגיע למעלות הללו והוא החליט לעזוב את תפקידו כרופא שמרפא אנשים ומציל נפשות ולשקוד על התורה בלבד. ניגש הרופא לחפץ חיים בפנים נפולות והביע את צערו על מצבו הרוחני והציג את תוכניתו לחפץ חיים לעזוב את הרפואה ולעבור לישיבה. אמר לו החפץ חיים, "בני היזהר מעצת היצר הרע, שמח בחלקך כי לכך נוצרת, ה' יתברך שם אותך במקום הזה, בתפקיד הרופא, והוא רוצה שתמשיך בזה לקיים מאמר חז"ל "כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא.." (סנהדרין לז עמ' א). "אל תתאכזב חלילה ממצבך, דע לך שמה שאתה מצליח להשיג בשלוש שעות של לימוד אנשים אחרים לא מצליחים להשיג גם בעשר שעות לימוד, כיוון שיש לך זכות של הצלת נפשות... הקב"ה שם אותך במקום המיועד לך, במקום הנכון, אל תסטה ממנו אלא תשמח בתפקיד שנתן לך ה' יתברך. כיוון שלכל יהודי יש את הייעוד שלו... מה שרק הוא יכול לעשות.

(משכני אחריך במדבר עמ' לה-לו).

העלון מוקדש לרפואת:

צ'יצ'אן בן ביסקה
חזלה בת חביבה
אהוד בן רבקה
דביר בן גאולה
אושרה סעידה בת עליזה
מרים בת אסתר בלור
ראובן בן חנה
מרדכי בן ג'ראן
חיה אביגיל בת אליס
זהבית בן חנה

העלון מוקדש להצלחת:

מור אבי אוריאל בן ציפורה
עזרא בן נאווה
גיא בן איריס
אלעזר בן כוכבה
מרת אימי ויויאן בת נוריה
בת חן בת עירית
בר ושרית ישראל
אליעד אליהו בן אריאלה

"עץ חיים היא למחזיקים בה"

המעוניינים לסייע בהוצאות העלון ובזיכוי הרבים, מוזמנים ליצור קשר :
במספר: 0523458725 או במייל: mahamardaniel@walla.co.il

דפוס צבעים אמיתיים